
RUBRIEKTITEL

GEBED VOOR OEKRAINE

God van vrede en gerechtigheid,
wij bidden vandaag voor het volk van Oekraïne.

We bidden voor vrede en het neerleggen van de wapens.
We bidden voor voor al wie vrezen
voor de dag van morgen,
dat uw Geest van troost tot hen wil naderen.

We bidden voor hen die macht hebben
over oorlog en vrede,
om wijsheid, onderscheidingsvermogen
en medeleven om hun beslissingen te leiden.

Bovenal bidden wij voor al uw kostbare kinderen,
in gevaar en angst,
dat u hen vasthoudt en beschermt.
Wij bidden in naam van Jezus,
de Prins van de Vrede.
Amen.

Aartsbisschop Justin Welby en aartsbisschop Stephen Cottrell

20 maart

Derde zondag Veertigdagentijd

Lucas 13,1-9

Eigen schuld, dikke bult

Men komt bij Jezus aandraven met een hoogst ergerlijke gebeurtenis. Iedereen sprak er schande van: Galileeërs werden -op het Paschafeest nogwel- tijdens de offerdienst in de tempel omgebracht, en hun bloed werd met dat van de offerdieren gemengd. Het gebeurde op gezag van Pilatus, de landvoogd. Conclusie van de omgeving: deze Galileeërs moeten iets onvergeeflijks op hun kerfstok hebben, om zo voor Gods ogen te worden afgestraft.

Een paar Paschafeesten later zal diezelfde Pilatus zijn handen in onschuld wassen wanneer die andere Galileeër uit Nazareth als een offerdier naar de slachtbank wordt geleid. 'Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen' roepen ze dan opgelucht. Is Hij misschien wel de zondebok, die de zware schuldenlast van zijn volk moest wegdragen? Zint God dan toch op wraak, en denkt en handelt Hij dan toch als wij, mensen?

Bij grote misdaden en rampen haalt de omgeving opgelucht adem als er 'schuldigen' kunnen worden aangeduid. Schandpaal en volkstribunaal zijn van alle tijden, maar zijn er in onze moderne tijd zeker niet minder op geworden. Assisenzaken worden op het publieke forum beslecht, en GAS-boetes leren ons vooral beschuldigingsvingers te gebruiken. Maar Jezus ergert zich aan zulke wit-was-houding. 'Vergeet je eigen kwetsbaarheid toch niet. Witte ballonnetjes kunnen wel je misprijzen laten wegvliegen, maar kijk toch maar tijdig in de spiegel, en bekeer je, waar nodig!'

Jezus' woorden op het kruis zinderen nog na: 'Vergeef het hun, Vader, want zij weten niet wat zij doen!' en 'Reken hun deze zonde niet aan!' Hij leerde ons ook bidden: 'Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij elkander dienen te vergeven.' Jezus lijkt hier sterk op die tuinier uit zijn gelijkenis, die opkomt voor dat onvruchtbaar vijgenboompje in de wijngaard des Heren. 'Heb geduld, Heer, ik zal er nog eens extra zorg voor dragen, de grond erom heen opluchten, voedsel geven en er volle aandacht aan schenken... misschien draagt hij volgend jaar wel vrucht.'

Zulke tuinier zouden wij ook moeten zijn voor onze medemensen. De bekering, die dit evangelie voorstelt, is er een van eerlijke deemoed. Deze Veertigdagentijd nodigt ons uit om werk te maken van een gezonde omgeving, waarin het kwaad steeds minder kansen krijgt. En als we dan toch naar de zware middelen moeten grijpen om het gif van het kwaad te bestrijden, laat ons dan het enig-wettelijk toegestane tegengif gebruiken: pure liefde tot zevenmaal zeventig maal, naar de Geest van Jezus.

HOMILIE EERSTE ZONDAG VEERTIGDAGENTIJD

Vasten is het nog wel van onze tijd? Wie doet dit nog? Bij de bakker worden immers paaseitjes nu reeds verkocht, waarom je iets ontszeggen van de overvloed die ons dagelijks wordt aangeboden? Enkele overwegingen deze eerste zondag van de 40-dagentijd want vastenperiodes komen in alle grote levensbeschouwingen voor, zowel bij de joden als de moslims maar ook bij de hindoes en andere godsdiensten. Het zal dus wel zin hebben en een wijsheid in zich dragen.

Allereerst is vasten een lichamelijke zuivering. Het valt na de winterperiode, waarbij in het verleden de zware winterkost verteerd diende te worden en er anderzijds ook niet veel meer over was. Zo werd van de nood een deugd gemaakt. Die lichamelijke zuivering lijkt me nog steeds zinvol maar dan wel om een heel andere reden, nl. om de overvloed van de feestdagen of gewoon om de dagelijkse overvloed aan vetstoffen en zoetigheden te elimineren. We zijn dit alles volop aan het herontdekken via allerlei detox- en sapkuren die worden aangeraden om je lichaam te ontgiften en het gewicht (de fameuze BMI) onder controle te houden.

Allerlei challenges, uitdagingen zitten in dezelfde gezondheidsfilosofie: tournee minerale (geen alcohol drinken) is net achter de rug en in de maand maart is er de veggiechallenge om minder vlees

te eten, en vele andere initiatieven. Een aanrader is alleszins om het suikerverbruik drastisch te verminderen.

Overigens gaat het niet enkel over de eigen gezondheid maar vaak ook over de gezondheid van onze planeet. Vasten in hedendaags perspectief hangt samen met het verkleinen van onze voetafdruk en kan dus verbreed worden naar minder kilometers met de wagen, de waterconsumptie verminderen, m.a.w. consu-minderen ipv consumeren.

Ook goed voor onze portemonnee.

Hier treedt echter tevens een sociale dimensie van het vasten op de voorgrond want het is altijd ook de bedoeling om te delen met de armen en noodlijdenden. Vanuit het zich onttrekken van de overvloed ontstaat er een verbondenheid die zich uitdrukt in een solidariteit met minderbedeelden. Vandaar de aandacht die de organisatie Broederlijk Delen vraagt en de collectes die georganiseerd worden in de 40-dagentijd. Eén van de projectlanden van Broederlijk Delen is Senegal waar een alternatief wordt aangeboden aan jongeren die geneigd zijn het platteland te ontvluchten om zich in de stad te vestigen. BD steunt projecten waarbij jongeren een opleiding krijgen in agro-ecologie en leren op een duurzame wijze voedsel te produceren in harmonie met de natuur en met respect voor de rechten en noden van mensen.

Tot slot het merkwaardige is dat de lichamelijke zuivering ook een geestelijke zuivering met zich meebrengt. Door ons van het overdadige te ontdoen, komt er ruimte vrij voor waar het echt toe doet in het leven. Vaak dragen we veel ballast met ons mee. Door te versoberen, gaan we naar de essentie. Vastentijd wordt dan een tijd van kiezen zoals Jezus in de woestijn. De woestijn als symbolische plaats bij uitstek van bezinning. Toegeven aan de duivelse verleiding van bezit, macht en aanzien? Het eigenbelang dienen of ons omkeren, dienend in het leven staan en trouw blijven kiezen voor onderdrukte en kleingemaakte mensen, voor eerlijk en rechtvaardig leven? Welke keuze maken wij?

En zo wordt de vastentijd een religieuze tijd van verbondenheid met de medemens, met de ganse schepping en verbondenheid met God. Alles wat de dood in zich draagt, achter ons laten en kiezen voor het nieuwe leven. Vastentijd als een tijd van inkeer, een tijd van ommekeer, beter worden dan voorheen, stapje voor stapje, dag na dag.

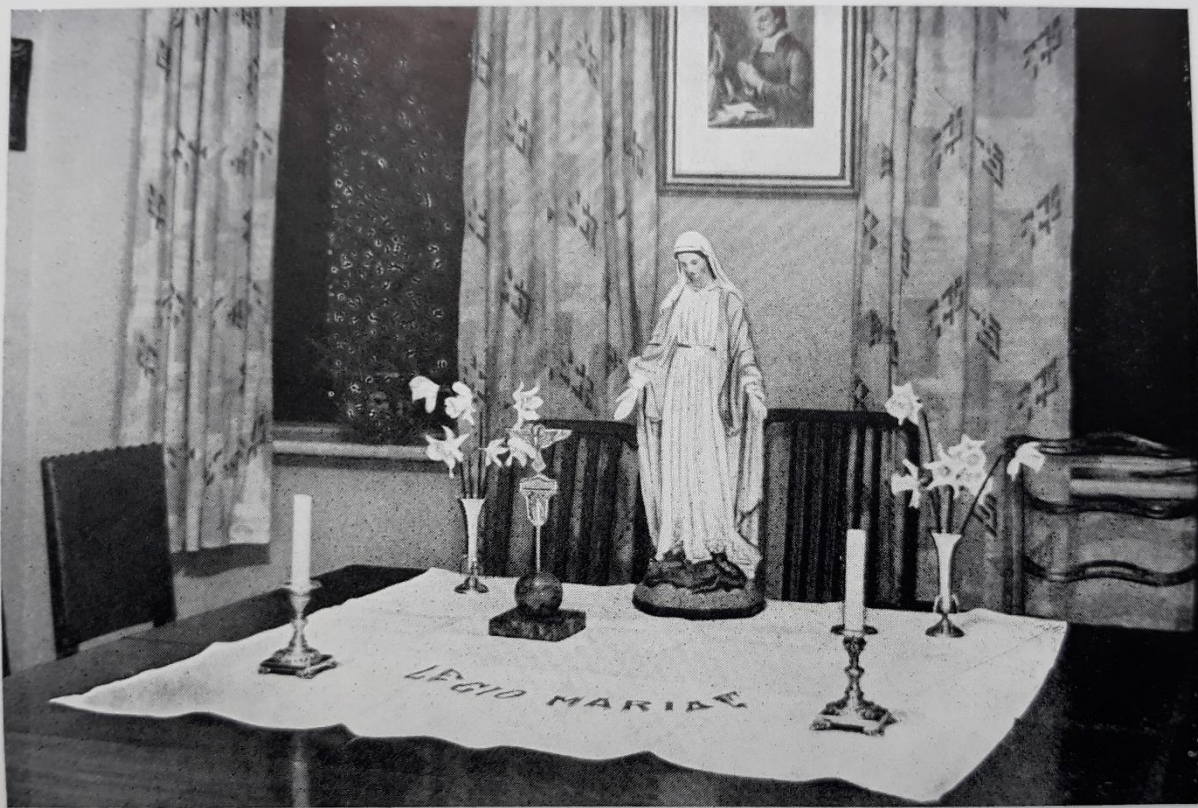
Bidden we dat we in deze keuze gesterkt worden door ons geloof.

Een sterke vastentijd toegedacht. Amen.

KERKARCHIEF

Marialegioen (3/4)

DE UITRUSTING VAN HET LEGIOENALTAAR.
Het altaar mag zich niet buiten de kring der vergadering bevinden.

tafel met Mariabeeld, kaarsen, geborduurd doekje en Legioenstandaard; foto uit een oud tijdschrift

Geestelijke en materiële armoede

Bij de stichting van het Marialegioen in Ierland werd gewezen op de grote geestelijke armoede van vele mensen. Regelmatig wordt in de verslagen vermeld dat 'mensen weinig afweten over het geloof' en 'niet veel verstaan van de eucharistie'. Opleiding, geschreven informatie, gesprekken zijn hoogst noodzakelijk. Ook de bezoekende Broeders/Zusters moesten zichzelf regelmatig 'bijscholen'.

Uiteraard werden zij tijdens hun huisbezoeken ook geconfronteerd met materiële armoede. Alhoewel ze regelmatig door de Legioenoverheid berispt werden omdat ze deze materiële nood hadden gelenigd (daarvoor dienden andere organisaties), toch bleven ze hiervoor in Aarschot aandacht hebben. Ze gaven geen geld, maar kaartten het probleem aan bij de Commissie Openbare Onderstand (en volgden het resultaat ook op). Ze spraken werkgevers aan om een werkloze een job te geven. Ze zorgden voor kinderkleedjes wanneer er in een gezin een tiende kind geboren werd. De werkgever van een vader die zwaar aan de drank was, werd aangesproken om hem 'te bewerken' en hem zeker geen alcohol meer te geven op het werk. Een opmerking als: *'Het is te begrijpen dat deze mensen niet met geloofszaken kunnen bezig zijn als ze zoveel armoede hebben.'* lees je meer dan eens in de verslagen van de eerste jaren. In 1954 bezochten de legionairs een man die in een woonwagen woonde en *'vallen bijna flauw van de stank, de rottigheid en de bevangen lucht'*.

vaard ondoet ze heeft ze het vgeerlykheid
 achtig zijn aan de met Jereu wilde deel-
 kende geen bitterheid, daan haar leven
 zonder zonden wat en vol verolienste.

- Vervolg van de invischuele verslage:
 pwers Camps en Opdebeek stikten bijna
 van de warmte in het woonwagentje
 van [redacted] Geen wonder dat de
 ziekelyke man, de temperatuur in de
 kerk wat te koud vond. Toch beweerde
 hij dat hij naar de kerk ging als hij
 kon en als het niet te lang duurde.
 De vrouw gaat naar de Mis sinds de
 mistie.
 Bij leen, die eveneens de Mistriser-

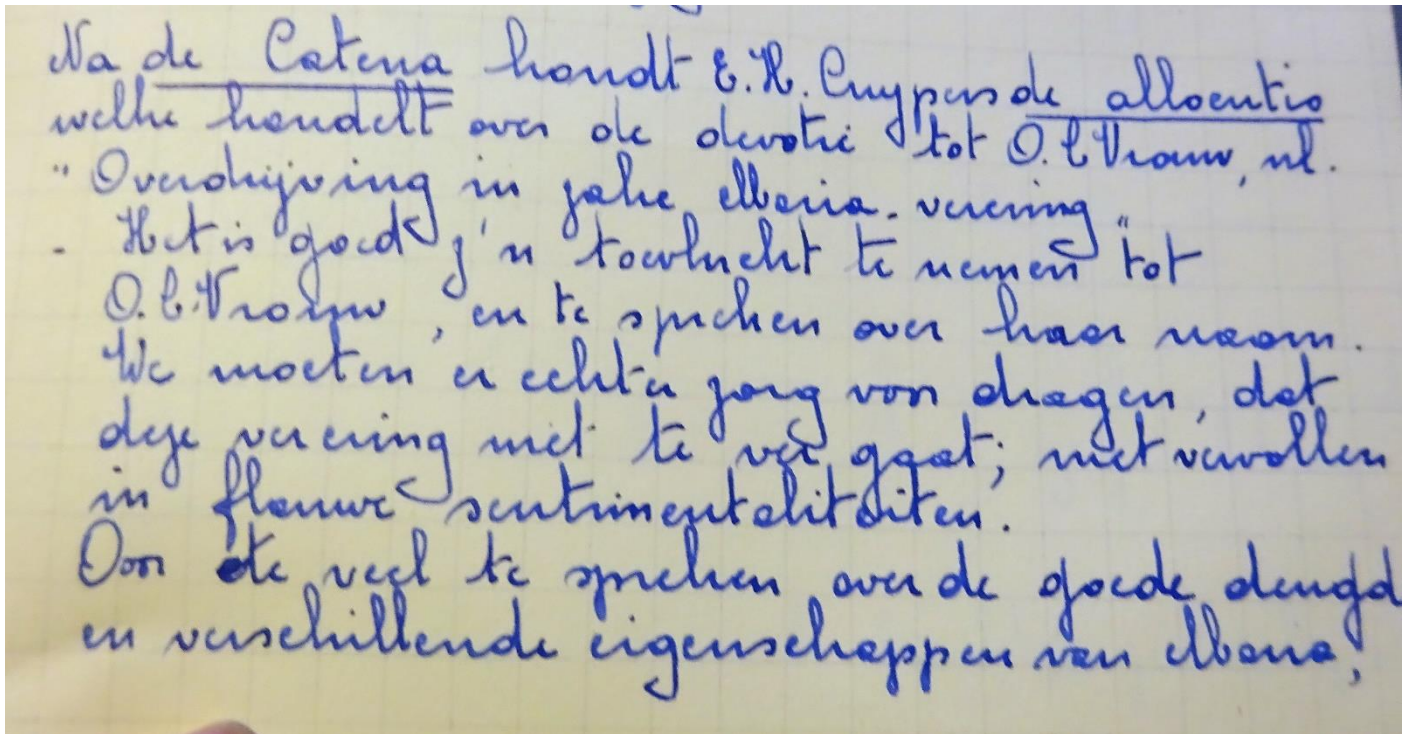
Speciale taken voor de jongeren

Naast de gebedsopdrachten, kregen de jonge meisjes (en waarschijnlijk ook de jongens) allerlei doe-
 opdrachten. Voorbeelden: geld ophalen voor 'Het Kruis', de doopvont kuisen, boeken kafen in de Sint-
 Vincentiusbibliotheek, voorbidden aan de kapelletjes in de maanden mei of oktober, medailles
 brengen bij zieken of pasgeborenen, andere jongeren aanzetten om naar de jeugdbeweging VKAJ of
 gidsen te komen, een nachtwake bij een zieke of een buurmeisje meenemen naar de mis.

In december 1963 schrijft de secretaresse van het jeugdpresidium een verslag van de voorbije twee
 jaar en stuurt dit naar de nationale Senatus. We lezen: "Elke vrijdag om 18h stipt, knielen we rond het
 beeldje van O.L.Vrouw om te bidden, om een levendig door liefde bezielde geloof. Het kost ons wel een
 beetje moeite om vijf tientjes lang aandachtig te bidden en stil op onze knieën te blijven zitten; Maar we
 doen het graag, en zo goed mogelijk, (...). We hebben, zoals waarschijnlijk elk praesidium, moeilijke
 periodes meegemaakt. O.a. we hadden een tweetal jaren terug twee legionnaires, die het leven nogal langs
 de humoristische kant opnamen, en het soms een beetje te bont maakten op de vergaderingen. Het was
 natuurlijk niet kwaad bedoeld, maar de vergaderingen hebben er wel eens onder geleden. Nu moet u ook
 niet gaan denken dat wij zuurpruimen zijn of dat wij geuren van heiligheid, want dan bent u er rats
 naast. Wij zijn doodgewone jonge mensen, die zich enkel onderscheiden van de anderen, door het feit dat
 ze een paar uurtjes in de week opofferen voor het heil van de gemeenschap. Onze taken bestaan practisch
 uitsluitend uit ziekenbezoek, jonge meisjes aanspreken voor de recollecties van E.H. Deken en kinderen
 om de H. Mis bij te wonen en ze desnoods dan zelf ook gaan halen."

De allocutio van de onderpastoors bij de jongeren was veel concreter dan bij de volwassenen. Er was
 zeker geen 'zweverige' sfeer te voelen, meer zelfs: er werd voor gewaarschuwd! Opmerkelijk: in 1954
 werd de Lourdeskring gesticht door toenmalig onderpastoor E.H. Cuypers, naar wie onderstaande

woorden verwijzen. Deze vereniging blijft nog altijd ver van zweverigheid maar blijft veel belang hechten aan Godsgeloof, vertrouwen in Onze-Lieve-Vrouw en onderlinge vriendschap.

Na de Catena handelt E.H. Cuypers de alloentis
welke handelt over de devotie tot O.L.Vrouw, nl.
"Overdringing in zake elberia. vereniging"
- Het is goed, g'n toelicht te nemen tot
O.L.Vrouw, en te spreken over haar naam.
We moeten een echten gang van zaken, dat
deze vereniging niet te ver gaat; niet vervallen
in flauwe sentimentaliteiten.
Door te veel te spreken over de goede dingen
en verschillende eigenschappen van elberia,

E.H.Cuypers waarschuwt voor 'zweverigheid' bij het bidden tot Maria

De concilietijd

De verslagboeken uit de jaren '62 tot '65 zijn bijzonder interessant. Het is de tijd van het Tweede Vaticaans Concilie. Kardinaal Suenens gebruikt het Marialegioen om leken mee te laten nadenken. Een synodaal proces avant la lettre! Zijn studie *Kerk heet Missie* (1955) oefende een grote invloed uit op de ontwikkeling van de Kerk en *Kloosterleven en apostolaat* (1963) bewerkt een modernisering van de actieve vrouwencongregaties. In 1962 werd Suenens lid van de bisschoppelijke commissie en de centrale preconciliaire commissie die het Tweede Vaticaans Concilie voorbereidden. Tijdens het Concilie werd hij een belangrijke woordvoerder van de progressieve strekking in de Kerk. Terwijl de verslagen van de eerste jaren (alleszins de indruk gaven) een louter luisterend vergaderend publiek naar voor brengen, lees je plots dat er vragen komen bij de allocutio (woordje van de deken/pastoor). Er wordt onderling gediscussieerd. Agendapunten die voorliggen tijdens het concilie worden besproken: schoolkeuze, sacramentenleer (er wordt uitgelegd dat het zieksacrament géén sacrament der stervenden is), ... De eensgezindheid binnen de groep vertoont hier en daar lichte scheurtjes. Men zet sommige bezoeken bij hardnekkige negativisten stop, in tegenstelling tot de oorspronkelijke hardnekkigheid om hen te blijven bezoeken.

In het addendum bij het handboek van het Legioen van Maria uit 1955 stond heel uitdrukkelijk vermeld *"Het behoort tot het wezen zelf van een legioenraad vrank en vrij van gedachten te kunnen wisselen over alle zaken en problemen. Het is niet een eenvoudige raad van toezicht, niet louter een raad voor de uitvaardiging van besluiten, het is een school voor officieren. Maar hoe kunnen deze gevormd worden als er niets besproken wordt, als geen principes of idealen naar voren gebracht worden? (...)* Daarom mag in beginsel geen enkel lid passief zijn: het moet ten volle deelnemen aan het leven van het lichaam, niet alleen door zijn aanwezigheid en aandacht, maar door zelf te spreken. (p. 23)

Welke gespreksonderwerpen komen zoal aan bod in die periode? Enkele voorbeelden: Wat te denken over het huwelijk van John Kennedy met Jackie Onassis? (Maar... in datzelfde verslag heeft men het ook over het bestaan van de engelen!) Wat is een eucharistisch gebed en hoe kan de gelovige hieraan deelnemen? Kan dat zomaar: gehuwden die de communie uitdelen? (6/8/69) Wat met het celibaat?

Hoe werken parochieraden? Wat is de betekenis van de communie in de hand? Alarm: gebrek aan roepingen! Mag men morfine geven aan een zieke die heel veel lijdt? Heiligen worden geschrapt van de heiligenkalender! (21/5/69)

Justus. Arvola. Terwylne gin-
gen op bezoek in t'egasthuis.
met de Catena. vervolgen wij en dan
houdt. 2 F.H.J.ken. sprek. kende
eest over. het bestaan der Engelen.
vervolgens. waerom de vraag. gesteld
over het huwelyk. van J. Kennedy.
- Onanis.
Je kerk ken. dit niet goedkeuren
en heeft ook stelling. gekozen.
en te recht. niet tegen stouwen
kunnen wij niet oordeelen.
~~datte~~ god. alleen mag oordeelen
opdrachten.
Lustig. Schillen en lumbicht

Mess. W. de Peeters. van zonsbiken
Catena. en Alloentio.
Spreek. handelste. van. een be-
verschenen in de ge standart.
naar aanleiding van een
huwelyk. waer de gebroeders
de H. Communie niet reikten
ge gelovingen. hij deed op mer-
ken dat het niet toe gelaten is.
en wij moeten dit be keuren.
tegenwoordig werft men alles
van vroeger over boord. waer
gaet dat eindigen.
of of wrechten.
Pon.

De vele wijzigingen worden besproken en uitgelegd. Ze worden zelden toegejuicht, maar zeker ook niet verworpen. Heel vaak schrijft men over 'moeilijke, onregelmatige, onrustige, verwarde tijden'. Een Frans boek 'Que faut-il croire?' wordt aangeraden om te weten wat er nog moet geloofd worden, want het is moeilijk met alle 'misleidende, vulgariserende en oppervlakkige artikels in kranten'. Gelukkig blijft men toch nog altijd zieken bezoeken, ouderlingen vreugde brengen, gezinnen steunen, bidden en geloven in Gods Liefde en Genade. Bidden en doen gaan altijd samen.

De moderne tijd: time is money

De verslagboeken moesten regelmatig ingeleverd worden bij de Curia die ze dan nalas. In 1955 kwam er de opmerking dat de verslagen van de individuele bezoeken nog nauwkeuriger moesten zijn. Er moest vermeld worden hoeveel keer men op bezoek ging, hoeveel keer men voor een gesloten deur stond, enz. Enkele maanden hield de verslaggever zich aan deze opmerking en lees je 'dat er 74 bezoeken werden gedaan, waarvan 25 contactloos'. Die eis tot administratieve hardnekkigheid werd echter snel opgegeven. Men kende dus toen al 'nutteloze administratieve rompslomp'!

Elke vergadering werd bijgewoond door de deken. Heel uitzonderlijk was die afwezig wegens ziekte, wegens een andere vergadering (gewoonlijk bij de Senatus of Curia van het Marialegioen) of wanneer hij op bedevaart (naar Lourdes) ging. De laatste jaren leest men tussen de verslagregels echter een lichte spot: 'De deken is nog eens aanwezig' of 'Toen de vergadering 5 minuten bezig was, rinkelde de bel en ... weg was de deken' of nog 'Er is geen allocutio: de deken zou de weggevalen allocutio van vorige week gebruiken, maar ook deze viel dus weg.'

Tijden veranderen stilaan...

Verslagen worden korter, vergaderingen vallen weg. Het jeugdpresidium komt nog amper samen. De meisjes 'hebben geen tijd': ofwel werken ze vele uren in fabriek of winkel, ofwel volgen ze avondschoon dactylo of naad, ofwel studeren ze verder. Jonge én oudere gezinnen laten zich schrappen uit de ledenlijsten: ze hebben geen tijd meer om te bidden. Vele zeggen ook openlijk dat ze nog wel geloven maar niet meer bidden. Het Aarschotse Marialegioen verdwijnt.

Vandaag?

Het internationale Legioen van Maria werd gesticht in 7 september 1921. Op 17 september 2021 had er in de Antwerpse Sint-Ignatiuskapel een viering plaats n.a.v. deze 100ste verjaardag. Het Legioen bestaat nog altijd in meer dan 170 landen met ongeveer 5 miljoen actieve leden en 8 miljoen biddende leden. Nog altijd koppelt men actieve inzet aan een intens gebedsleven.

Volgende week: nog een mooie slotgetuigenis van Anita Deca over het Marialegioen van haar jeugd.

PAROCHIAAL NIEUWS

GIJMEL

SAMANA BETREURT

Edmond Janssens, weduwnaar van mevrouw Anna Verdonck, geboren te Rillaar op 16 december 1936 en overleden te Leuven op 22 februari.

Christelijke deelneming aan de families vanwege de leden van Samana Gijmel.

WOLFSDONK

OVERLIJDEN

Jan Schellens, weduwnaar van mevrouw Ivonne Corten werd geboren te Herselt op 26 april 1929 en is overleden in het woonzorgcentrum St.-Rochus te Aarschot op 27 februari. Jan was lid van Samana. Namens onze parochiegemeenschap bieden wij de familie onze oprechte christelijke deelneming aan

DOOPVIERING

Welkom aan Ellis (14/09/2021), dochttertje van Jeroen Custers en Jana Borms, gedoopt op 6 maart te Wolfsdonk.

We bidden dat ze voorspoedig mag opgroeien en een lichtpuntje mag zijn voor haar ouders, familie en de mensen om zich heen.

Dat Jezus haar de weg toont in het leven en de Goede Geest dit jonge gezin inspireert.

Proficiat.

vuw
Verenigde vrienden
Wolfsdonk

CONCERT

ZATERDAG 2 APRIL

20.00u

Dirigent: Philip Gorts
Met optreden jeugdfanfare
o.l.v. Leen Fobelets

C.C. Het Gasthuis
Gasthuisstraat 22
te Aarschot

parkeergelegenheid bij
Carrefour market,
gelegen schuin tegenover
het Cultureel Centrum.

V.V.K. € 7,-
via onze muzikanten of
via www.hetgasthuis.be

Kassa € 9,-
<12 jaar € 7,-

www.fanfarewolfsdonk.be

Lodts
Singerij
Eijndam
Fransker

ADAMS
WWW.ADAMS.MUSIC.COM

Met de steun van de Stad Aarschot

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borcht (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborcht@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

VIERINGEN

GIJMEL

Zaterdag 19 maart : Eucharistieviering om 18.00 u.

- Victor, Maria en Berthilia Bergen

WOLFSDONK

Zondag 20 maart : Gebedsdienst om 09.30 u.

LANGDORP

Geen vieringen

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14